

effekt. Opsamlingen af den nødvendige og tilstrækkelige viden om, hvad der virker, kan ske på flere måder. Undervisningsministeren agter, i forlængelse af udvalgsarbejdet med bl.a. repræsentanter fra forskningsverdenen, KL og vejledningsenhederne, at udnytte hjemlerne i lovens § 7, stk. 1, og § 12, stk. 3, samt den foreslåede § 12 a, stk. 4, til at fastsætte regler om kvalitetsudvikling og kvalitetssikring i vejledningen som beskrevet nedenfor. De tre hjemler er nu formuleret ensartet således, at der også kan skabes sammenhæng i kvalitetssikringsarbejdet.

Hensigten er at etablere et kvalitetssikringssystem, som dels skal sikre en erfaringsopsamling, som kan bidrage til at udvikle kvaliteten i den vejledning, aktørerne leverer, dels give beslutningstagerne på alle niveauer mulighed for at få overblik over omfanget af resultater og effekter af vejledningen. Endelig er det et selvstændigt formål at inddrage brugerne således, at der skabes grundlag for en brugerdrevet videreudvikling. Kvalitetssikringssystemet skal omfatte vejledningen i grundskolen, overgangsvejledningen fra grundskolen og 10. klasse til ungdomsuddannelserne, overgangsvejledningen fra ungdomsuddannelserne til de videregående uddannelser samt gennemførelsesvejledningen i ungdomsuddannelserne og i de videregående uddannelser.

Overordnet skal vejledningens omfang, resultater og effekt reflektere vejledningslovens nationale målsætninger og ses som bidrag til opnåelse af regeringens målsætning om, at 95 % af en årgang skal have en ungdomsuddannelse i 2015, og at 50 % af en årgang skal have en videregående uddannelse.

Den nævnte kvalitetssikringsmodel på områderne kvalitetsudvikling, resultatvurdering og brugerinddragelse kan i et samarbejde med forskningsverdenen kombineres med undersøgelser, der dels skal give et øjebliksbillede af effekten af vejledningen og dels skal følge en gruppe elever/studerende fra grundskolen og frem til endelig uddannelse og erhverv, eventuelt til de fylder 25 år.

3.2 Unge med særlige behov for vejledning og fokuseret og differentieret vejledning

EVA nævner i sin rapport, at vejledningen i dag ikke i tilstrækkeligt omfang er målrettet unge med særlige behov for vejledning. Det skyldes, at vejledningscentrene og andre personer med en vejledende funktion har vanskeligt ved at definere, hvilke unge der har særligt behov for vejledning, og at de ikke automatisk har kontakt med disse unge. Nogle unge skal ikke alene have mere vejledning end andre, men også anderledes vejledning. Det betyder, at vejled-

ningscentrene i højere grad bør differentiere redskaberne, aktiviteterne i vejledningen og omfanget af den.

Den seneste ændring af vejledningsloven (lov nr. 559 af 6. juni 2007) indeholder initiativer, som retter sig mod dette problemfelt: Identifikation af elever med særlige behov for vejledning fra 6. klasse, en mere målrettet uddannelsesplan, mentorer samt mulighed for afklarende forløb væk fra skolen.

Uddannelsessystemet rummer mange og varierede uddannelsesmuligheder. For langt de fleste indebærer dette, at de har et stort antal valgmuligheder gennem hele deres karriere, men for unge, der har vanskeligt ved at fuldføre grundskolen med et tilfredsstillende resultat, er de reelle muligheder for at erhverve en uddannelse begrænsede. Med henblik på at understøtte, at flest mulige unge får en uddannelse, foreslås det præciseret, at vejledningen tilrettelægges, så den i særlig grad målrettes unge, der har eller vurderes at få vanskeligheder ved at vælge, påbegynde eller gennemføre en ungdomsuddannelse, og unge, der har vanskeligheder ved at vælge erhverv. Det foreslås endvidere, at vejledningen målrettes unge på ungdomsuddannelserne, som har behov for støtte til at gennemføre ungdomsuddannelsen, og til uafklarede unge, der har behov for udvidet vejledning i forbindelse med valget af videregående uddannelse.

Nogle unge viser allerede tidligt i skole- eller uddannelsesforløbet tegn på, at der kan være anledning til at overveje, om den unge realistisk set vil kunne vælge, påbegynde og gennemføre en uddannelse. Årsagen vil bl.a. kunne være psykiske eller fysiske funktionsnedsættelser og utilstrækkelige skolekonditioner, men også forhold som fx uregelmæssigt fremmøde, misbrug, isolation eller anden adfærd, der udspringer af faglige, personlige og/eller sociale problemer vil være bestemmende for, om der bør iværksættes en særlig vejledningsmæssig indsats. De samme forhold kan betyde, at unge kan have store vanskeligheder i deres valg af erhverv, og derfor har et særligt behov for vejledning.

For elever i grundskolen og 10. klasse vedrører indsatsen afklarende forløb væk fra skolen, tilknytning af en mentor eller andre initiativer, herunder initiativer hjemlet i anden lovgivning end vejledningsloven, fx i lov om social service. Indsatsen iværksættes i samarbejde med den unge, forældremyndighedens indehaver og den unges skole. Desuden inddrages andre relevante parter.

For elever i ungdomsuddannelser foreslås den særlige vejledningsindsats tilrettelagt med henblik på, at